

محمد جواد ظریف: غربی‌ها ما هم گفتند ادعای هیلی علیه ایران بی پایه است

لاشه‌موشک‌های ادعایی قطعات آمریکایی هم دارد

صفحه ۲

یکشنبه ۲۶ آذر ۱۳۹۶ | ۲۸ ربیع‌الاول ۱۴۳۹ | ۱۷ دسامبر ۲۰۱۷ | سال دهم | شماره ۲۲۹۹ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

وزیر دفاع آمریکا با اشاره به نبود نظامیان در نمایش نیکی هیلی:

دنبال ائتلاف دیپلماتیک علیه ایران هستیم نه پاسخ نظامی

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | Vol.10 | No.2329 | Sun, Dec. 17, 2017 | ISSN:2008-2886

۱۱۷۹ سال و ۲۰ روز گذشت

تیتراهای امروز

جهانگیری آمار نوبخت را رد کرد

معاون اول رئیس‌جمهور: فقط ۳ میلیون بیکار داریم

صفحه ۳

زنجیره ناکامی‌های سیاست منطقه‌ای بن سلمان

دیپلماسی پول سعودی دیگر کارآمد نیست

همین صفحه

دل‌نویس

در استقبال از فردای یلدا

حسین قدیانی

در شهر کرد، سال‌ها پیش، نشستیم پای صحبت پیرمردی که هم پدر بزرگ ۳ شهید بود؛ هم پدر ۳ شهید بود؛ هم پدر خانم سردار شهید غلامرضا کاووسی؛ همین ایام از سال بود گمانم! چند شب مانده به یلدا! حاج‌یدالله سمیعی اما خودش قصه بودا قصه ابرمردی که با وجود این ۷ شهید و با وجود اینکه حتی زمان جنگ هم سن و سالی داشت اما عجا که خودش هم سابقه جبهه داشت! هنوز هم باورم نمی‌شود! هنوز هم باور نمی‌کنم چگونه می‌شود در آن واحد، هم پدر ۳ شهید باشی و هم پدر بزرگ ۳ شهید دیگر و هم پدر خانم داماد شهیدت! بعد هم مرتب بگویی: «ما که برای انقلاب، کاری نکرده‌ایم!» گاهی به این فکر می‌کنم خدایوند، چقدر بزرگ کرده ظرفیت بعضی بندگان خویش را! بندگان خوبی مثل همین پیرمرد که در همان مصاحبه فهمیدم مؤاسست عجیبی با قرآن دارد! خوب یاد هست می‌گفت: «ما گاهی بود که داشتیم آماده می‌شدیم برای شب‌هفت یکی از شهیدان‌مان که خبر شهیدت یکی دیگر از اولاد ما را به ما می‌دادند! سخت بود بلاشک اما پناه که به قرآن می‌بردم، آرام می‌شدم!» قرآن! ما چقدر پناه به قرآن می‌بریم؟! چقدر آنس می‌گیریم با کلام خدا؟! همه اشکال ما در دوری از همین کتاب وحی است! بیشتر که با قرآن، مانوس شویم، گویی تازه می‌فهمیم چرا ما در مسیحت توانستیم طفل خود را به امان آب بسپرد! البته نه امان آب، بلکه امان خدا! تو اگر ایمان داشته باشی به خدا و به صدق وعده الهی، خواه، شیرزنی باشی زمان حکومت فرعون، خواه شیرمردی باشی زمان حمله صدام؛ هیچ فرقی نمی‌کند! رجا را بیشتر از خوف می‌بویی! و اصلا هیچ چیز جز زیبایی نمی‌بینی! آری! یوسف، زیبا بود اما ایمان یوسف به خدا، از صورت یوسف هم زیباتر بود و «یلدا» شیبی بلند است برای مرور همین قصه‌ها! برای اینکه بنشینیم پای سخن مادر بزرگ! من عاشق قصه‌های عزیزم! من عاشق عزیزترین قصه عالمم که خدایوند وعده داده در مقام عمل، آن را برای ما تعریف کند! قصه صاحب‌الزمان! قصه نجات‌دهنده‌ای که آمدنش حتمی است! حتی بعد از یلدا هم، سپیده خواهد آمد و خدا می‌داند چقدر تماشایی است سر زدن آفتاب بعد از یلدای غیبت! فکر می‌کنم آن روز، بشود در چشمان «مهدی فاطمه» همه پیامبران را و همه امامان را و همه شهدا را دید و همه قصه‌ها را شنید! فکر می‌کنم هنوز یعقوب، یوسف را ندیده! دیده اما ندیده! من سخن از یوسفی می‌گویم که عزیز همه جاها و همه زمان‌هاست! من سخن از مفهوم انتظار می‌گویم! انتظار! انتظار تمام شدن شب! و آمدن روز!

ادامه در صفحه ۵

اظهارات حسین مرعشی در توصیف «خانواده هاشمی و حزب کارگزاران» باز هم حاشیه‌ساز شد

آی کیوی ما بیشتر از بقیه است

صفحه ۲

عکس: فؤاد انصاری، تسنیم

لاریجانی بر این نکته صحنه می‌گذارند که این جلسه ضمن انتقادی بودن مواضع دانشجویی، محترمانه نیز بود و در این فضای چالشی مودبانه پاسخ‌های بسیاری از دانشجویان در مسائل مختلف قضایی داده شد. این یعنی اگر نه برای نق زدن، بلکه برای اصلاح امور، قدمی برداشته شود و اگر منطق و عقل به جای احساسات هیجانی به کار گرفته شود، اتفاقا نتایج بهتری حاصل خواهد شد؛ چنانکه در این جلسه پیشنهاد قابل قبولی نیز از سوی دانشجویان به قوه قضائیه داده شد و از سوی این قوه مورد استقبال قرار گرفت.

هم تاکید میهمان بود و هم پذیرش در میزبان که قوه قضائیه در ارتباط با بدنه اجتماعی و در حوزه روابط عمومی ضعیف عمل می‌کند و اگر این مشکل حل نشود بسیاری از آن اعتراضات سرریزنده اجتماعی که عمدتا از بی‌اطلاعی است، اتفاق نخواهد افتاد!

جلسه ۸ ساعت با رئیس قوه قضائیه بسیار خوب بود اما آیا باید این مسأله به همین جلسه محدود شود؟ یا اساسا آیا باید این به قوه قضائیه محدود شود؟ نه این جلسه برای قوه قضائیه کفایت می‌کند و نه تنها در مواجهه با قوه قضائیه باید چنین جلساتی باشد، بلکه قوه مجریه و رئیس‌جمهور محترم نیز باید در فضایی منطقی به دور از سانسور تشکل‌ها و اتحادیه‌های دانشجویی، پذیرای نقدهای آنها باشد، رئیس قوه مقننه نیز ...

«دبیر اسبق اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل»

منطقی، چالشی، مفید!

میکنیل دباتی*

چنین، با دستگه مسؤول چنان، خبا! اینجا شما باید زرنگی کنید؛ یک لحظه از درخواست و مطالبه عدالت کوتاهی نکنید؛ این شأن شمامست. جوان و دانشجو و مؤمن شانس همین است که عدالت را بخواند. پشتوانه این فکر هم با همه وجود، خود هستم و امروز بحمدالله نظام هست. البته تحلفاتی هم ممکن است انجام بگیرد؛ شما زرنگی‌تان این باشد؛ گفتن عدالت‌خواهی را فریاد کنید اما انتقاد شخصی و مصداق‌سازی نکنید. وقتی شما روی یک مصداق تکیه می‌کنید، اولا احتمال دارد اشتباه کرده باشید؛ من می‌بینم دیگر. من مواردی را مشاهده می‌کنم - نه در دانشگاه، در گروه‌های اجتماعی گوناگون - که روی یک مصداق خاصی تکیه می‌کنند؛ یا به‌عنوان فساد یا به‌عنوان کجروی سیاسی یا به‌عنوان خط و خطوط غلط. بنده مثلا اتفاقا از جریان اطلاع دارم و می‌بینم اینجوری نیست و آن کسی که این حرف را زده، از قضیه اطلاع نداشته است. بنابراین وقتی شما روی شخص و مصداق تکیه می‌کنید، هم احتمال اشتباه هست، هم وسیله‌ای به دست می‌دهید برای اینکه آن زرنگ قانوندان قانون‌شکن - که من گفته‌ام قانوندان‌های قانون‌شکن خطرناکند - بتواند علیه شما استفاده کند.»

حاضران در جلسه روز سه‌شنبه با آیتالله مصداق‌هایی بعضا در دانشگاه شریف از سوی دانشجویان بیان شد که اطلاعات درباره آنها ناقص بود و همان مصداق‌ها در جلسه با آیت‌الله آملی‌لاریجانی برای دانشجویان شفاف شد. این خود باید دانشجویان را به این نتیجه برساند که ورود مصداقی با بی‌اطلاعی نه‌تنها به عدالت‌خواهی کمک نخواهد کرد، بلکه نتیجه معکوس بر عدالت‌خواهی خواهد گذاشت. رهبر انقلاب سال ۸۷ در واکنش به دانشجویان در دانشگاه شیراز اتفاقا درباره یکی از موارد به‌ظاهر عدالت‌خواهانه و مصداقی جریان دانشجویی این نکته را متذکر شدند که «شما می‌گویید که ما شعار عدالت می‌دهیم؛ دانشجو را می‌گیرند اما آن کسی را که به عدالت صدمه زده، نمی‌گیرند. قوه قضائیه

با بررسی متون ارائه شده در دانشگاه شریف می‌توان بخش‌هایی از نقدها را بحق دانست، کمالاتی که معاون اول قوه قضائیه در آن جلسه بخشی از نقدها را درست دانست و البته بخشی از نقدها هم خارج از دایره انصاف و عدالت بود اما در هر دو حال به‌واسطه شیوه نادرست بیان مواضع، حق و باطل در هم تنیده شد و آنچه به بیرون منعکس شد بی‌منطقی و تندخویی و البته در بعضی عبارات توهین و تمسخر در کلام و خرسند بودند.

آنچه می‌توان درباره جلسه ابتدایی گفت آن است که اگر مسوولان دستگاه‌های مختلف کشور اعم از قضایی و غیرقضایی بیشتر با به‌صحن دانشگاه بگذارند و پای حرف‌های دانشجویان بنشینند، طبیعتا سطح مطالبات و نوع کنش‌ها و واکنش‌ها بیشتر بر مدار عقلانیت و منطق خواهد چرخید و از طرفی جریان دانشجویی نیز باید بداند همچنان که رادیکالیسم در عرصه سیاسی کشور منجر به محدودت شدن انتخاب‌ها و کنشگری می‌شود، در عرصه دانشگاهی نیز این مسأله وجود دارد و هر چه از عقلانیت به سمت رادیکالیسم حرکت کنیم، نه‌تنها تاثیرگذاری‌مان بیشتر نخواهد شد، بلکه چه در عمل و چه در وسعت مخاطبان محدودتر نیز خواهیم شد.

نگاه‌امروز

۲ روز متفاوت، ۲ تعامل متفاوت و ۲ نتیجه متفاوت بین جریان دانشجویی و قوه قضائیه رخ داده است که می‌توان از هر دو درس‌های بسیاری گرفت. دوشنبه معاون اول قوه قضائیه میهمان دانشجویان دانشگاه شریف بود؛ جلسه‌ای که پرشور و حرارت انجام شد و گاه نقدها از مسیر انصاف خارج شد و توهین و تمسخر به‌جای نقادی نشست.

در کنار این جلسه اما برخورد دوم قوه قضائیه در سطح ریاست با نمایندگان تشکل‌های دانشجویی در سطح ۵ اتحادیه بزرگ دانشجویی بود. جلسه‌ای استثنایی به لحاظ زمانی و البته کم‌نظیر در نسبت محتوایی که هم میزبان و هم میهمان از آن راضی و خرسند بودند.

بین‌الملل

گروه بین‌الملل: مهم‌ترین سیاست‌ها و برنامه‌های اعلام شده منطقه‌ای رهبران عربستان سعودی در سال‌های اخیر کدامند و این کشور پادشاهی که داعیه رهبری کشورهای عربی را دارد تا چه حد در پیشبرد این برنامه‌ها و رسیدن به اهدافش کامیاب بوده است؟ این پرسشی است که اشتفان بوخن، همکار مجله سیاسی «پانوراما» در کانال یک تلویزیون آلمان مطرح کرده و می‌کوشد به آن پاسخ دهد. بوخن می‌نویسد تحقیق آزادانه در عربستان ناممکن است و روزنامه‌نگاران خارجی در بهترین حالت تنها با همراهی مأموران دولتی می‌توانند در این کشور تردد کنند. او می‌افزاید: برغم این، بسادگی می‌توان بیان سیاست‌های ۵ سال گذشته عربستان را ارائه کرد. به اعتقاد این تحلیلگر آلمانی، برای این کار کافی است هدف‌ها و سیاست‌های منطقه‌ای عربستان در سال‌های اخیر را مرور کرد و آنها را با واقعیت‌های موجود سنجد: «ترانزه فاجعه‌بار است». خلاصه ارزیابی‌های بوخن را در ادامه مرور می‌کنیم.

زنجیره ناکامی‌های سیاست منطقه‌ای بن سلمان

دیپلماسی پول سعودی دیگر کارآمد نیست

ناکامی در سوریه و یمن

در جنگ سوریه، به‌عنوان رویداد سرنوشت‌ساز خاورمیانه معاصر، هدف رهبران عربستان سرنگونی دولت بشار اسد و جایگزینی آن با حکومتی تحت تاثیر سنی‌ها بود. عربستان با تمام حمایت‌های سیاسی، مالی و نظامی از برخی گروه‌های مخالف حکومت سوریه نه‌تنها به اهداف خود دست نیافت، بلکه امروز بیش از گذشته از آن دور شده است. عربستان در یمن، همسایه بشدت فقیر جنوبی، قصد دارد با کمک نیروی هوایی، جنبش انصارالله را با بمباران کرده، از سر راه بردارد و مسیر را برای منصور هادی، همپیمان ریاض و معاون پیشین رئیس‌جمهور هموار کند. این خواسته تاکنون به نتیجه‌ای نرسیده است. ابتدای ماه دسامبر سال جاری به نظر می‌رسید، مداخله‌های عربستان در یمن با یک توفیق روبه‌رو شده و رئیس‌جمهور سابق یمن «علی عبدالله صالح»

فشار بی‌حاصل بر قطر

تابستان سال گذشته خاندان پادشاهی عربستان دست در دست امارات عربی متحده، بحرین و مصر و با پشتیبانی ایالات متحده آمریکا علیه قطر وارد عمل شدند. ائتلاف به رهبری عربستان تحریم‌های شدیدی علیه قطر اعمال کرد و خواستار قطع رابطه دوحه با تهران و بستن شبکه خبری الجزیره شد. این تلاش ثمری به بار نیآورد؛ قطر به زانو درنیامد و الجزیره همچنان فعال است.

سعد حریری و ناکامی «شرم‌آور»

یکی از ناکامی‌های «بشدت شرم‌آور» سیاست‌های منطقه‌ای عربستان در ماجرای سعد

یادداشت امروز

پیرامون نزاع رئیس سازمان محیط زیست و نمایندگان خوزستان

هر که زورش بیش حقی بیشتر!

امیر استکی

یکم - «افراد سیاسی برداشت‌های سیاسی می‌کنند، انتخابات نزدیک است، اصلا برای شان دریاچه مهم نیست، مردم هم مهم نیستند؛ مهم انتخاب شدن یا نشدن شان است.» اینها را جناب عیسی کلاتری در مستند «مادر کشی» که به به‌صحن آن در ایران امروز می‌پردازد بیان می‌کند؛ در توضیح اینکه چگونه تصمیمات به‌ظاهر خیرخواهانه سیاسیون در عمل وضعیت منابع آب کشور را بحرانی کرده است و به خشک شدن تالاب‌ها و رودخانه‌ها و دریاچه‌ها ختم شده است. سخن در این مستند در رابطه با «بحران آب در ایران» است. مستندی که هر چند با بودجه نهاد ریاست‌جمهوری ساخته شد ولی مورد غضب سیاست‌گذاران توسعه قرار گرفت و پخش آن از تلویزیون ممنوع شد. این مستند به روایت «کمیل سوهانی» سال ۹۴ ساخته شده و پر است از روایت اشتباهات مهلکی که در دوران سازندگی و اصلاحات با شور و شوق زیاد و به بهانه آبادانی ایران انجام شده است. اما نکته اینجاست که این اشتباهات کماکان در حال انجام است و فقط از ساختن سدهای متعدد به اجرای پروژه‌های ریز و درشت «انتقال آب» شیف‌ت کرده است.

دوم - پروژه‌های انتقال آب از زاگرس به کویر، تعویض خوشبختی کویرنشینان با بدبختی زاگرس‌نشینان و حوزه‌های طبیعی اطراف زاگرس، چه در دامنه‌های جنوبی آن و چه در دامنه‌های شمالی آن است. وضعیت بد خوزستان پس از احداث سدهای زیاد روی رودخانه کارون و به هم خوردن تعادل بین آب دریا و آب کارون و همچنین فاجعه سد گوتند و ورود مقادیر زیادی نمک از طریق آب رودخانه به زمین‌های کشاورزی، خود را در خشک شدن گسترده نخلستان‌های خوزستان نشان می‌دهد. کم شدن حقله خوزستان، خشک شدن «تالاب هورالظیمی» و «تالاب شادگان» را به دنبال خود داشته است. اتفاقا که خوزستان و غرب کشور را با پدیده ناهنجار گرد و غبار مواجه کرده است، به نحوی که میزان ریزگردها در هوای شهرهایی مانند اهواز، گاه به ۶۰ برابر حد مجاز می‌رسد.

اصفهان به‌واسطه وجود ۲ کارخانه عظیم فولادسازی که مصرف آب هنگفتی دارند، پس از خشکسالی‌های اخیر و به دنبال محقق نشدن فاز سوم طرح انتقال آب از کارون به زاینده‌رود - اگرچه پیشرفت فیزیکی ۹۷ درصدی داشته است - و همچنین برداشت آب از سرچشمه‌های زاینده‌رود و انتقال آن به یزد - که با یک تصمیم سیاسی غیر کارشناسی در دولت اصلاحات اتفاق افتاد - سال‌هاست با پدیده خشک شدن زاینده‌رود مواجه است. خشکی‌ای که بیش از هر چیز کشاورزان شرق اصفهان را به خاک سیاه نشانده است. بدون اینکه تصمیمی برای زندگی این مردم گرفته شود فقط منبع درآمد و زندگی آنها به جای دیگری تخصیص داده شده است. انتقال آبی که به بهانه شرب صورت گرفته است ولی در عمل بیش از هر چیز به کار روتق صنایع پر مصرفی مانند کاشی و سرامیک‌سازی و از همه بدتر فولادسازی در دل کویر مرکزی ایران آمده است. اوضاع آفتزد باد است که انتقال آب حتی امکان تاسیس کارخانه نوشابه‌سازی با آب زاینده‌رود را در کویر یزد فراهم کرده است. حالا خبرها از آن حکایت دارد که طرح انتقال آب به کویر رفسنجان برای احیا و زنده نگه داشتن باغات پسته در حال انجام است؛ تلاشی برای زنده نگه داشتن کشاورزی در پایین‌دست زاینده‌رود بهای نابودی کشاورزی در پایین‌دست زاینده‌رود و کارون، طرحی که برخلاف سایر طرح‌های انتقال آب حتی در ظاهر هم به توجیه مصارف شرب ادعان ندارد و از ابتدا مشخص کرده است که آب برای مصارف کشاورزی به حوزه آبی رفسنجان منتقل خواهد شد. از طرف دیگر کارشناسان معتقدند انتقال آب حتی به بهانه مصرف شرب هم کاری غیراصولی است و باعث ایجاد انتظار در مناطق کم‌آب می‌شود و تعادل طبیعی را که مابین میزان جمعیت و منابع در دسترس وجود دارد به هم زده و در طولانی‌مدت باعث گسترده شدن بحران آب خواهد شد. نمونه بارز آن شهر یزد است. شهری که سالیان دراز به عنوان پایتخت مدیریت بهینه مصرف آب شناخته می‌شده که ...

ادامه در صفحه ۵